

РЕШЕНИЕ

№ 25122

гр. София, 22.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 18.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **755** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба от „Италгифт БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Националната агенция по приходите /НАП/, с която иска от ответника да заплати обезщетение за претърпени имуществени вреди в общ размер на 281 639,52 лв., заедно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба 24.01.2024г. до окончателното им изплащане. Твърди, че вредите са причинени като пряка и непосредствена последица от отмененото като незаконосъобразно с Решение №5473/21.09.2022г. по адм. д. №7133/2022г. на АССГ, 60 състав Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК с изх. № С220022-023-0001490 от 25.05.2022г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С.. Имуствените вреди се изразяват в понесени от дружеството разноски в размер на 281639,52 лв., представляващи платеното адвокатско възнаграждение по Договор за правна защита от 01.09.2022г., във връзка със съдебното обжалване на ПНПОМ с изх. №0220022-023-0001490/26.05.2022г., което е било потвърдено с Решение № ПО-71/18.07.2022 г. на Директора на ТД на НАП – С. при административното обжалване.

Ответникът по иска е депозирал писмен отговор на 08.03.2024г., с който оспорва изцяло исковите претенции по основание и размер. Прави възражение на основание чл.78, ал.5 от ГПК за прекомерност на договорения адвокатски хонорар, претендиран от ищеца с исковата молба и възражава срещу прекомерност на претендираното в настоящото производство адвокатско възнаграждение. Оспорва редовността на представената фактура без подпис и печат на страните по нея, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание ищецът се представлява от адв. М., който поддържа исковата молба,

претендира разноски. Представя писмени бележки.

Ответникът се представлява от юрк. А., оспорва исковата молба като неоснователна и недоказана. Представя писмени бележки, прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на ищеца и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийски градска прокуратура прокурор Д. изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковата претенция.

Административен съд София град, като съобрази доводите и исканията на страните, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221422002169-020- 001 /29.04.2022г. е възложена ревизия на ищеца по ЗДДС за периода от 01.03.2020г. до 30.09.2020г.

Издадено е Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) по чл. 121, ал.1 от ДОПК с изх. № С220022-023- 0001490/26.05.2022г., с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки за сумата от 9 417 925.00 лв. Ищецът е обжалвал постановлението, като представя сключен на 01.09.2022г. Договор за правна защита с предмет оказване на правна защита и съдействие при обжалване на ПНПОМ изх. № С220022-023- 0001490/26.05.2022г. Съгласно твърденията в исковата молба, според предвиденото в чл.1 и чл. 2 от договора е изплатено възнаграждение на адвокат Г. в общ размер на 281 639,52 лв. от дружеството „Милано Карс“ ООД, по нареждане на ищеца „Италгифт БГ“ ЕООД, тъй като сметките на дружеството „Италгифт БГ“ ЕООД са били запорирани.

С Решение №5457/21.09.2022г. по дело №7133/22г. по описа на АССГ, Трето отделение, 60 състав ПНПОМ е отменено като незаконосъобразно. По настоящото дело е прието за послужване адм. д. №7133/22г. по описа на АССГ, 60 състав. Видно от списъка с разноски по чл.80 от ГПК на лист 83 от него, жалбоподателят „ИТАЛГИФТ БГ“ ЕООД е бил представляван от адв. Г., която е заявила претенция за адвокатски хонорар в размер на 3500 лева по делото и е представила договор за правна защита и съдействие без дата. С Решение №5473/21.09.22г., което е окончателно и не подлежи на обжалване, АССГ - 60 състав е отменил оспорения административен акт и е присъдил в полза на „ИТАЛГИФТ БГ“ ЕООД разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер на 2050 лева. Следователно съдът е присъдил 2000 лева от поисканите 3500 лева - разноски за адвокат, като подробно се е мотивирал за редуцирането на сумата.

Към исковата молба е приложен договор на основание чл. 39 от Закона за адвокатурата от 01.09.2022г. между Еднолично адвокатско дружество „Г.“, „Италгифт БГ“ ЕООД и „Милано карс“ ООД, както и фактура №233/12.01.2023г. за извършена услуга „ договор за правна помощ и съдействие от 01.09.2022г.“ с доставчик Еднолично адвокатско дружество „Г.“ и получател „Милано Карс“ ООД на стойност 234 699,60лв. - данъчна основа и 46 939,92лв. начислен ДДС.

По делото е прието заключение на назначената по искане на ищеца ССчЕ, което е неоспорено и съдът го кретитира изцяло, като изчерпателно и професионално изготвено.

Според вещото лице фактура №[ЕГН]/12.01.2023г., издадена от Еднолично Адвокатско Дружество Г. е отчетена в счетоводството на Еднолично Адвокатско Дружество Г.. Приложен е Договор на основание чл.39 от Закона за адвокатурата, сключен на 01.09.2022г. между Еднолично Адвокатско дружество „Г., ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя адв. Г. Г., „ИТАЛГИФТ БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. М. и „МИЛАНО КАРС“ ООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. М.. Електронно е изпратен за експертизата и Договор за паричен заем, сключен на 01.09.2022г. между „МИЛАНО КАРС“ ООД - Заемодател и „ИТАЛГИФТ БГ“ ЕООД - Заемател с предмет: Заемодателят се задължава да предаде в собственост на З. сумата от 144 000 евро, а Заемателят се задължава да върне заемната сума по реда и съгласно условията на настоящия договор, като заплати лихва в размер на 1% от заемната

сума месечно, считано от датата на настъпване на данъчното събитие, съгласно договора, на основание чл.39 от Закона за адвокатурата, сключен на 01.09.2022г. с Еднолично Адвокатско дружество Г.. Представен е и банков документ от 01.09.2022 г. за превод на 144 000 евро от сметка на „МИЛАНО КАРС“ ООД към сметка при банка У. Б. АД, IBAN [банкова сметка] с титуляр Еднолично Адвокатско дружество Г..

С дата на осчетоводяване 12.01.2023 г. /Главна книга на сметка 411 Клиенти/ „Милано Каре“ ООД за периода 01.01.2023 г. - 28.02.2023 г./, получена електронно, в счетоводството на Адвокатско дружество Г. са взети съответните операции по Дебит сметка 503 Разплащателна сметка/У. - 281 639,52 лв. и Кредит сметка 703 Приходи от продажби на услуги - 234 699,60 лв. Кредит сметка 4532 Начислен данък за продажбите - 46 939,92 лв. С дата на осчетоводяване 30.09.2022 г. /Главна книга на сметка 411 Клиенти/ „Италгифт БГ“ ЕООД за периода 01.01.2022г. - 31.12.2024г./, получена електронно, в счетоводството на Адвокатско дружество Г. се взема следната стопанска операция с основание - правна услуга: Дебит сметка 411 Клиенти/„Италгифт БГ“ ЕООД - 3 500 лв., Кредит сметка 703 Приходи от продажби на услуги - 2 916,67 лв., Кредит сметка 4532 Начислен данък за продажбите - 583,33 лв.

Осчетоводяването означава, че се начисляват вземания от клиента „Италгифт БГ“ ЕООД в размер на 3500,00 лв., които се очакват да се получат, начислява се ДДС като задължение към бюджета - в размер на сумата 583,33 лв. и се начислява приход за дружеството в размер на 2 916,67 лв., който се отразява текущо на финансовия резултат за 2022 г. е фактура №[ЕГН]/30.09.2022 г., изпратена електронно. Фактурата е с основание: Плащане по договор за правна помощ и съдействие от 01.09.2022 г. по адм.д.7133/2022 г. по описа на АССГ.

Фактурата №233 е отразена в Дневника за продажби за м.01.2023 г. на Еднолично Адвокатско дружество Г.. В клетка 41 е записан размер на ДДС 10 528,37 с право на пълен данъчен кредит, като това е запис от Дневника за покупки, чийто резултат намира място в СД за ДДС за месеца. Разликата между двете суми: 46 939,92 лв. по договора и фактурата - 10 528,37 лв. = 36 411,55 лв., от която сума е приспадналата сума ДДС за внасяне в клетка 70 в размер на 183,18 лв. Резултатът за м.01.2023 г. е ДДС за внасяне в размер на 36 228,37 лв., отразен в клетка 71.

Електронно е изпратено и банково извлечение №9/09.02.2023г. на Еднолично Адвокатско дружество Г.. С дата 08.02.2023 г. се проследява превод от 36 228,37 лв. с основание: за отразяване по сметка на ТД на НАП размер на ДДС по СД за ДДС за м.01.2023г. на адвокатското дружество. По разплащателната сметка на Адвокатско дружество Г. постъпва общата сума по фактура №[ЕГН]/12.01.2023 г., начислява се ДДС като задължение към бюджета - в размер на сумата 46 939,92 лв. и се начислява приход за дружеството в размер на 234 699,60 лв., който се отразява текущо на финансовия резултат на дружеството за 2023 г.

В счетоводството на „Италгифт БГ“ ЕООД: Начислява се задължението към „Милано Каре“ ООД по кредита на сметка 159/1 Други заеми и дългове-със сумата 281 639,52 лв. Отразява се разчетът по договора с Адвокатско дружество Г. - по дебита на сметка 489/3 Разчети, плащания от трети лица - 281 639,52 лв., което се проследява в Хронологичен регистър на „Италгифт БГ“ ЕООД за периода от 01.01.2022г. до 31.12.2022 г. с дата на осчетоводяване 01.09.2022 г. и в Мемориален ордер №4/01.09.2022 г.

Стопанската операция е правилна и отразява възникването на разчетните взаимоотношения на „Италгифт БГ“ ЕООД с „Милано Каре“ ООД по сключения договор с дружеството и издаването на процесната фактура: заемът от М. Каре ООД е задължение по договор с Адвокатско дружество Г..

В счетоводството на „Милано Каре“ ООД:1 .При сключване на договора между трите дружества на 01.09.2022 г.: Дебит сметка 159 Други заеми и дългове/Кредит сметка 492 Разчети по гаранции

- със сумата 281 639,52 лв. /отразяване на възникналия разчет по договора, което се проследява и в Мемориален ордер 12/01.09.2022 г./; 2.Осчетоводява се разход на „Милано Каре“ ООД по договора, при получаване на фактурата, като сумата е платена от разплащателната сметка: Дебит сметка 602 Разходи за външни услуги/Кредит сметка 401 Доставчици - 281 639,52 лв.

Дебит сметка 401 Доставчици/ Кредит сметка 504 Разплащателна сметка във валута.

След получаване на процесната фактура се дебитираща сметка 492 Разчети по гаранции - със сумата 281 639,52 лв. и се сторнира разходът по дебита на сметка 602 Разходи за външни услуги - със същата сума.

С осчетоводяването се закрива сметка 492 Разчети по гаранции и се сторнира разходът за външни услуги, тъй като този разход би следвало да се начисли в „Италгифт БГ“ ЕООД, а в „Милано Каре“ ООД не следва да оказва влияние на финансовия резултат. От счетоводните записвания по посочените сметки остава салдо само по сметка 159 Други заеми и дългове, като салдото означава вземане на тези средства в размер на 281 639,52 лв.

В счетоводството на „Италгифт БГ“ ЕООД е отразен само договорът и възникването на разчетните взаимоотношения между дружествата.

В счетоводството на „Милано Каре“ ООД - на лист 26 от делото е приложен банков документ с Наредител „Милано Каре“ ООД и Бенефициент Адвокатско дружество Г., както е посочено в договора - при банка У. Б. АД, IBAN [банкова сметка], BIC UNCRBGSF на сумата 144 000,00 евро/x1,95583 лв. - 281 639,52 лв. с дата 01.09.2022 г. Начислен е разход само от „Милано Каре“ ООД, тъй като това дружество е гарант и е поело задължението по процесния договор към Адвокатско дружество Г..

При така установените факти, от правна страна съдът намира следното:

Исковата молба е допустима, претенцията на дружеството за вреди не е погасена по давност, но е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица или по повод изпълнение на административна дейност. Следователно за да възникне право на иск за обезщетение е необходимо да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: вреда - имуществена или неимуществена; незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Под вреда следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под "пряка и непосредствена" - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходима, неопосредена връзка между тях. При липсата на който и да е от елементите на фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл. 203 от АПК, във вр. с чл. 1 от ЗОДОВ.

Във връзка с горното, чл. 8 от ЗОДОВ изключва обезщетение за вреди, причинени при условията на чл. 1, ал. 1, чл. 2, ал. 1 и 2, чл. 2а и чл. 2б, ал.1 да се търси по общия ред, тъй като то е уредено от ЗОДОВ. Според алинея 3 на чл.8 обаче, когато закон или указ е предвидил специален начин на обезщетение, този закон не се прилага. Следователно ЗОДОВ се прилага само ако и когато увреденият не разполага с друг ред на обезвреда. Настоящият случай е точно такъв. Налице е отменено като незаконосъобразно ПНПОМ с окончателно Решение №5473/21.09.22г.,

като в производството по отмяната му АССГ, въз основа на представените доказателства за плащане на адвокатски хонорар – договор за правна защита (без дата), след като е отменил оспорения административен акт е присъдил в полза на „ИТАЛГИФТ БГ“ ЕООД и разноски за адвокат и държавна такса в размер на 2050 лева. Осъществен е предвиденият в чл.161 от ДОПК специалният ред за обезщетение за разноски за адвокат, поради което редът по чл.1 от ЗОДОВ не може да се ползва за заобикаляне на ДОПК и претендиране на по-голям размер от вече присъдения.

Освен горното, хронологията показва, че договорът за правна защита, сключен на 01.09.2022г. между двете дружества и Е.Д Г. е с последваща дата разпореждането от 18.08.2022г. по адм. д. №7133/2022г. на АССГ, 60 състав за насрочване на делото в о.с.з. на 15.09.2022г. Решение № ПО-71/18.07.2022 г. на Директора на ТД на НАП – С., с което постановлението е потвърдено по административен ред е постановено значително (повече от месец) преди договора за правна защита, следователно защита пред административната инстанция не се включва в услугата на адв. Г., подобно обстоятелство не се и твърди от ищеца.

В чл. 2 от договора (лист 22) е записано, че Адвокатското дружество се задължава след постановяване на решението (на съда), което е с положителен резултат за „ИТАЛГИФТ БГ“ ЕООД по адм. д. №7133/22г. по описа на АССГ, 60 състав и в деня, в който бъдат вдигнати наложените запори по сметките на дружеството с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С220022-023-0001490 от 25.05.2022г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., да преведе депозираната в адвокатското дружество сума в размер на 144 000 евро по сметка на Е. дружество Г. – т.е. адв. Г. да усвои депозирана при нея сума в посочения размер, при положително за дружеството съдебно решение. По -нататък в чл.4 от договора (на лист 23) е предвидено, че в случай, че наложените със ПНПОМ запори не бъдат вдигнати, Адвокатското дружество дължи незабавно връщане на депозираната сума от 144 000евро обратно по сметката на наредителя „Милано карс“ ООД.

Разпоредбата на чл. 36, ал. 4 от ЗАдв. позволява да се уговори допълнително адвокатско възнаграждение в процент върху определен интерес, с оглед изхода на делото. Същото е прието и в Решение № 60087 от 07.06.2021 г. по т. д. № 941/2020г., ТК на ВКС. В хипотезата по настоящото дело на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ обаче, когато се иска обезщетяване за платено след отмяната на ПНПОМ възнаграждение за резултата от изхода на съдебното производство се получава, че се претендира настъпила неблагоприятна последица в правната сфера на ищеца не пряко и непосредствено от незаконосъобразността на отменения административен акт, а в зависимост от резултата от съдебното производство. Дори и да е налице плащане на сумата, за която адв. Г. е издала фактура №[ЕГН]/12.01.2023г., както установява експертизата, то съдът намира, че не са доказани всички елементи от фактическия състав на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, по следните съображения:

- 1.Има отменен незаконосъобразен административен акт, за което не се спори;
- 2.Има доказани от съдебно – счетоводната експертиза прехвърляния на суми по счетоводни сметки от „Милано карс“ ООД и „Италгифт БГ“ ЕООД (като заем към „Милано карс“ ООД, но плащане за сумата от 144 000 лв. (по банков документ на лист 26 от делото) има извършено само от „Милано карс“ ООД към адвокат Г.. Не е доказано платеното възнаграждение за резултата от делото на адвокат Г. да е излязло от патримониума на ищеца „Италгифт БГ“ ООД, поради което в неговата правна сфера към момента няма настъпило обедняване, което да представлява вреда. Под вреда следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а "пряка и непосредствена" е тази вреда, която следва закономерно от

незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловна необходима, неопосредствена връзка между тях. В случая имуществените интереси на „Италгифт БГ“ ООД не се доказва да са засегнати, но дори и да се приеме, че той се е обвързал неблагоприятно с договор за заем към „Милано карс“ ООД и това представлява за него една бъдеща вреда, която ще понесе при връщане на заема, не може да се приема, че е налице пряка и непосредствена връзка конкретно с акта на административния орган, който АССГ е отменил. По собствена воля и без да е безусловно необходима последица от съдебното обжалване, ищецът е решил да възнагради адвоката с процент от интереса, като по този начин го насърчи да води по-добре делото, но обективно това негово действие няма пряка и неопосредствена връзка с акта на НАП за налагане на обезпечение. Аргумент за този извод съдът открива и в предвиденото в чл.4 от договора, че в случай, че наложените със ПНПОМ запрори не бъдат вдигнати, Адвокатското дружество дължи незабавно връщане на цялата депозирана сума от 144 000лв., следователно условие за получаване на възнаграждението от адв. Г. е едно бъдещо несигурно събитие, за настъпването на което ответникът не може да носи отговорност, тъй като действията и усилията на адв. Г. не са под контрола на Национална агенция по приходите.

Вярно е, че по чл. 4, ал.1 от ЗОДОВ отговорността на държавата е обективна, дължи се обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Но в случая в причинно – следствената верига от събития, които биха могли да доведат до окончателно плащане на сумата от 144 000 евро и излизането ѝ от патримониума на ищеца „Италгифт БГ“ ЕООД, се включва по желание на последния също и личната воля и точно тези усилия на адвоката, които да доведат до спечелване на делото. Това е субективно, бъдещо и несигурно условие и излиза извън обективния критерий на чл.4, ал.1 ЗОДОВ, въведен по отношение отговорността на държавата и общините за вреди. На него логически и морално съответства предвиденото в чл. 5, ал.1 от ЗОДОВ за освобождаването на държавата от отговорност, ако увреждането е причинено, поради изключителна вина на пострадалия. Предвид изложеното, исковата молба е неоснователна и недоказана и следва да се отхвърли. На основание чл.10, ал.4 от ЗОДОВ на ответника следва да се присъди поисканото юрисконсултско възнаграждение, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, ищецът следва да бъде осъден да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 360 /триста и шестдесет/ лева.

Така мотивиран, на основание чл. 203 и сл. от АПК, Административен съд София - град, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковата молба от „Италгифт БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Националната агенция по приходите /НАП/, за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в общ размер на 281 639,52 лв., заедно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба 24.01.2024г. до окончателното им изплащане, причинени

от отменено като незаконосъобразно с Решение №5473/21.09.2022г. по адм. д. №7133/2022г. на АССГ, 60 състав ПНПОМ с изх. № С220022-023-0001490 от 25.05.2022г. на публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., изразяващи се в понесени от дружеството разноски за адвокат в размер на 281639,52 лв., по Договор за правна защита от 01.09.2022г., във връзка с обжалването на ПНПОМ с изх. №0220022-023-0001490/26.05.2022г., потвърдено с Решение № ПО-71/18.07.2022 г. на Директора на ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА „Италгифт БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ПО ПРИХОДИТЕ сумата от 360 /триста и шестдесет/ лева - юрисконсултско възнаграждение. Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок.

Съдия: